

Poštnina plačana pri pošti 6101 KOPER – ČAPODISTRIA \* TISKOVINA

# gled gga

Občasnik Obratnih galerij Bran in Gledališča Koper  
Izdanje X | Številka 2 | April 2012  
Brezplačni izvod | ISSN 1854-0449

*Galeriji Loža in Meduza Koper*  
**Ottavio Missoni**

*Prenovljena  
Mestna galerija Piran*  
**Iz oči v oči z deli  
primorskih likovnih  
umetnikov**

*Galerija Meduza Koper*  
**Andrej Brumen Čop**

*Galerija Herman Pečarič Piran*  
**Emir Krajišnik**

Ottavio Missoni

# Mojster barv

tapiserije, risbe in grafike

Galeriji Loža in Meduza, Koper  
10. maj–10. junij 2012

Sočasno bo na sedežu Skupnosti Italijanov Santorio Santorio v palači Gravisi v Kopru dokumentarna razstava *Ottavio Missoni, mit na tekaški progi*

## Umetnost v modi, moda v umetnosti



**P**ovsem očitno je, da se moda in umetnost – zgodovinsko gledano – pojavljata znotraj istega kompleksnega komunikacijskega sistema, ki ga sestavljajo številni verbalni znaki in vizualni simboli.

Pri čemer lahko pogosto zaznavamo jasno sovpadanje navdihujočih referenc (kulturnih, socioloških, ekonomskih in celo religioznih), ki vselej izhajajo iz Zeitgeista, duha časa.

Vse naštetu velja tudi za 20. stoletje. Resnična in pretresljiva novost pa je, da je umetnost prav v tem obdobju izgubila osrednjo vlogo, ki jo je imela nekoč, ko je vidno prikazovala velike zgodbe in je svojim protagonistom znala nadeti verodostojne obraze. Zdaj je raziskovanje usmerila v lastno notranjost, torej k izraznim jezikom.

V tem vzdušju velike izrazne svobode se rojevajo tako imenovane zgodovinske avantgarde in vzpostavljajo prve povezave med umetnostjo in modo. Zasluge za to je imel morda tudi Paul Poiret, znani krojač, ki je med drugim zbiral umetniška dela Brancusija in Deraina. Leta 1909, ko je videl ilustracije Apollinairovega *Bestiaire d'Orphèe*, ki jih je naredil veliki Raoul Dufy, je slednjega povabil, naj zanj kot poslovni partner riše vzorce za tkanine. Leta 1909 je bilo sicer v marsičem izjemno, saj so takrat v Pariz prispeli tudi znameniti ruski balet Sergeja Djagileva, ki so leta 1917 na svojo slavno italijansko turnejo pritegnili Cocoteauja in celo Picassa. Nekako v istem obdobju

je špansko-beneški slikar Mariano Fortuny izumil »plisirano« tkanino, Gustav Klimt je risal oblačila za dunajsko šiviljstvo Flöge, Sonia Delaunay, ki se je od vseh umetnikov morda najbolj posvetila modi, pa je ustvarila svoje prve krpanke (*patchwork*) in leta 1913, skupaj s soprogom Robertom, tudi znamenita »simultana oblačila«. Kmalu so jim sledile sorodne »simultane obleke« futuristov Balle in Depera v Italiji ter leta 1917 »ekstravagance« Larionova in Gončarove v moskovskem *Café Pittoresque*. Splošno znano je, da je modna hiša Schiapa-

relli sodelovala z vidnima predstavnikoma nadrealizma, Dalijem in Manom Rayem, medtem ko je na modna oblikovalca Courrègesa in Mary Quant očitno vplivala optična umetnost. V tem kratkem ekskurzu, ki obravnava odnos med umetnostjo in modo skozi zgodovino, velja omeniti še nenavadno epizodo s Peggy Guggenheim, ki se je leta 1942 na otvoritvi svoje slavne newyorške galerije Art of this Century pojavila z dvema različnima uhanoma: prvim nadrealističnim, ki ga je zasnoval Tanguy, in drugim abstraktnim, ki ga je oblikoval Calder.

### Missoni: barva kot vrednota

Izrazno pot Ottavia Missonija, ki se sicer ponša s povsem izvirnimi značilnostmi, lahko v vsakem primeru uместimo v okvir te veličastne zgodbe o ustvarjalnosti, pri čemer je njegovo delo mogoče interpretirati tako z vidika mode kot z vidika umetnosti. To velja tudi za stvaritve Sonie Delaunay, umetnice, s katero so Missonija pogosto primerjali: vzporedno branje njunih del se navezuje na tisto, kar je ugleden umetnostni zgodovinar poimenoval »veličastna dekoracija«. Dekoracija, ki se z umetnostnozgodovinskega gledišča razprostira vse od bizantinskih mozaikov do veličastnih stenskih poslikav in vznemirljivih beneških tabelnih slik iz 16. stoletja.

Ob tem pa se je treba natančno zavedati, da pri likovni umetnosti »jezik ni zgolj sredstvo upodabljanja, temveč je že sam po sebi upo-

dobitev«. To se, če navedemo le dva primera, karseda zgovorno kaže v slikarskem opusu Kandinskega in še zlasti Kleeja. S tega zornega kota se formalno raziskovanje Ottavia Missonija zdi zgledno: oddaljeno je od vsakršne opisne ali pripovedne težnje in usmerjeno zgolj k poudarjanju in povečevanju specifičnih, avtonomnih spominskih in evokativnih značilnosti barve. Ni naključje, da v projektih, ki se na prvi pogled zdijo zgolj »formalni in izrazni«, čustvena teža barv, odnos med njihovimi kombinacijami in razporeditev prostora, kamor so umeščene, puščajo vtis, kot da so nastali po nareku nekakšnega »Goethejevega teorema«. Nanos barv se kaže v segmentih, ki so urejeni bodisi kot linearne sekvence bodisi sledijo namišljeni krivulji, lahko se pojavljajo kot geometrijsko nihanje, včasih kot osamljen motiv, spet drugič pa se stekajo v urejen in presenetljiv nabor vizualnih spodbud. Pri tem ves čas sprožajo nove in nepričakovane zaznavne variacije, ki so odvisne od svetlobe, predvsem pa odražajo kod, ki izhaja iz umetnikove najintimnejše občutljivosti.

Če torej natanko pogledamo, lahko z gotovostjo potrdimo, da se Missoni domišljjsko in formalno najbolj pristno navezuje na Kleejeva dela iz obdobja, ko je ta poučeval na Bauhausu v Weimarju. Gre za čas, ko je veliki švicarski umetnik zares prepričljivo preoblikoval spodbude iz naravnega sveta v dražljaje, ki so obenem čustveni, vizualni in intelektualni. Ottavio Missoni je odkril svoj zgodovinski in idealni odzven prav v tovrstnem krhkem, poetičnem in kompleksnem formalnem raziskovanju. V Kleejevih delih je nagsnoko zakoreninjen Missonijev odprti in nikoli zaključeni domišljjski nagovor, ki nas nenehno zavezuje k novemu načinu gledanja, k stremenju po novih zaznavnih in čustvenih ciljih.

### Poskus epiloga

Ni presenetljivo, da je bil Ottavio Missoni izbran za »ilustriranje« priljubljene in starodavne orientalske pravljice o Aladinovi svetilki. Pravljica pripoveduje o duhu iz svetilke in njegovih neverjetnih dogodivščinah, in že tu lahko potegnemo prvo vzporednico. Druga, lahkotnejša povezava pa temelji na posebnem naključju, da se tako Aladin kot Missoni zanimata za tkanine: prvi v določenem trenutku svoje zgodbe upravlja prodajalno z blagom, drugi se že vse življenje posveča dekoraciji tkanin. V Missonijevih delih pa tudi ne moremo spregledati nekaterih očitnih formalnih vplivov bizantinske tradicije, ki umetnikovim prednikom najbrž ni bila povsem tuja. Še zlasti zato ne, ker se je Missoni rodil v Dubrovniku, v Dalmaciji, ki se nahaja približno na polovici poti, po kateri so stoletja potekale trgovske in kulturne izmenjave med Benetkami in Bizancem.

Kakor se vedno znova dogaja, če gre za pristen stvariteljski nagovor, se resnica tudi tokrat skriva v dejstvu, da se delo Ottavia Missonija napaja v različnih virih, kot so narava, življenje, zgodovina, ljubezen in glasba. Zato lahko sproža neštete vizualne in čustvene vzgibe ter s tem razodeva osebno, vztrajno in nepreklicno poetično namero. ■ Enzo Di Martino



Foto: Arhiv Missoni S.p.A.



# Iz oči v oči z deli primorskih likovnih umetnikov

*Prva razstava v prenovljeni Mestni galeriji v Piranu*

Mestna galerija, Piran  
maj-september 2012



Foto: Arhiv OGP

Obalne galerije Piran so domači in tuji likovni javnosti znane predvsem po svoji bogati razstavnih dejavnosti. Ta se v dinamičnem ritmu odvija prek vsega leta v razstaviščih med Koprom in Piranom. Manj pa so znana umetniška dela, ki jih ustanova zbira in hrani v svojih depojih, vendar zaradi prostorske stiske ne more urediti njihove stalne namestitve. Izjemi sta zgozlj zbirki monumentalnih plastik *Forma viva* na Seči pri Portorožu in slikarska zapuščina piranskega umetnika Hermana Pečariča v istoimenski galeriji.

V želji, da bi Obalne galerije tudi skozi hranjeno kulturno dediščino postale bolj prepoznavne v javnosti, smo pomožne galerijske prostore, depoje, pred leti vključili v živahno vsakodnevno galerijsko prakso. Rubrika *Priprta vrata depoja - likovne zbirke Obalnih galerij Piran* v galerijsko-gledališkem občasniku Gledga odstira pogled na likovna dela iz galerijskih depojev. Njihov vsakokratni izbor se v posamezni številki praviloma navezuje na aktualne razstavne projekte. Muzejsko sporočilo, ki ga v stiku z materialnostjo izvornega predmeta zagotavlja eksponat na muzejski postavitvi, se tako širi v prostoru in povečuje krog potencialnih gledalcev.

Zaključek prenove osrednjega razstavišča v Piranu, Mestne galerije ponuja priložnost,

da se v okviru tematske razstave predstavi tudi del hranjenega likovnega gradiva. Skupinski projekt *IZ OČI V OČI\_VIS À VIS\_FACE TO FACE* se osredotoča na stvaritve primorskih likovnih umetnikov, ki jih hranijo zbirke Obalnih galerij, in jih postavlja v dialog z novimi realizacijami istih ustvarjalcev. Vpogled v ustvarjalno rast posameznega avtorja s časovnim zamikom je obenem izziv za galerijo, da se sooči s svojo zbiralno politiko, poskusi ovrednotiti vsebine in pomen hranjenih umetniških del ter morda ugotoviti pomanjkljivosti v naboru avtorjev, likovnih zvrsti, obdobji ali trendov.

V galerijskih prostorih bodo razstavljena dela nekaterih sodobnih primorskih umetnikov, prepoznavnih v lokalnem, širšem, pa tudi mednarodnem likovnem prostoru. Izziv soočanja je sprejelo enajst avtorjev (**Andraž Šalamun, Cveto Marsič, Janez Matelič, Tilen Žbona, Gani Llaloshi, Majda Skrinar, Jaka Jeraša, Rajko Apollonio, Joni Zakonjšek, Mira Ličen Krmpotič in Jure Cihlar**), katerih dela so uvrščena v štiri zbirke: *Zbirka sodobne slovenske umetnosti po letu 1976*, *Zbirka del mednarodnega slikarskega Ex tempora Piran*, *Zbirka primorskih likovnih umetnikov*, *Zbirka fotografij*. ■  
**Majda Božeglav Japelj**



# Andrej Brumen Čop

## Slepe miši

slike

Galerija Meduza, Koper  
10. april–7. maj 2012

Ob Brumnovem pristopu zaznam močno osebnost in nadnaravno občutljivost. Slika je vezana na čustvene, spominske skušnje. Po svoje parcialna, fragmentarna, vendar celostna v doživljajskem smislu. Različne teme sestavljajo ta svet, ki ga lahko razumemo, dokončno razložimo, samo če do potankosti poznamo njegovo skorajda zasebno zgodovino, ki v nekakšni likovni in slikarski »zameglitvi«, na vsaki sliki – skorajda kot tujek – nerazumljivo vznikne v platno. ■ Andrej Medved



Berač, 2007,  
pigmenti, klej, olje in vosek  
na platnu, 170 x 100 cm

Foto: Jaka Jeraša



Ženska, 2007,  
pigmenti, klej, olje in vosek  
na platnu, 170 x 100 cm

Foto: Jaka Jeraša

Cikel *Slepe miši* je nastal leta 2007 in ga sestavljajo male in velike slike. Male so nastale najprej in so portretne slike fanta z zavezanimi očmi, kot pri otroški igri slepe miši. Podoba se ponavlja, naslikana pa je vsakokrat drugače in z drugačnim ozadjem. Slike so v temnih tonih, še posebej izraziti so vijolični. Obraz ima avtoportretne poteze, čeprav ni naslikan v pravih anatomskih razmerjih – glava je razpotegnjena, kar nas napelje k misli, da nas avtor želi pripraviti do tega, da, tako kot fant na sliki, zapremo oči in se živimo v njegovo/lastno doživljanje sebe in okolice. Povsem izgubimo občutek realnih razmerij in se začutimo v nekoliko deformirani anatomski podobi, enako kot fant na sliki. Ker je malih slik več, je tudi podoživljanje verjetno večkratno.

Deset velikih slik je povezanih tako, da skupaj pripovedujejo zgodbo. Naslikane so na temno rjavi podlagi, nekatere na svetlejši ali vijolični, figure pa so le »osvetljene« z vijolično ali osenčene z rjavo barvo. Lahko bi rekli, da gre za vijolične slike, kar je v slikarstvu redkost. Spreminjajo se z zornim kotom gledalca in v obeh primerih gre za slikarski eksperiment z vijolično barvo, pri večjih slikah tudi z rjavo.

Zelo očitna zgodba je otroška igra, imenovana slepe miši. Spet se na večini slik ponovi podoba fanta s prevezanimi očmi, ki tava in tipa. Na nekaterih pa se pojavi fant z repom, ki se ogleduje v ogledalu, spet na drugi stoji ob navideznem stebru, s parklji, v drži sv. Sebastijana. In sliki, kjer ga za roko vodi ženska, ki ima poudarjene ženske attribute (boki, čevlji s peto), ali pa ženska sama: z belim cvetom v laseh kot simbolom (utrgane) nedolžnosti, ki je pravzaprav transformiran obraz novorojenčka. Zadnja v nizu je slika, ki je na videz kot iz drugega prostora in časa; tu vidimo japonskega berača, skritega pod slamnatim pokrivalom, ki (nam) z zvončki cinglja in tako brez besed prosi miloščine. Gre za nekakšno simboliko siromašnega slikarja.

Nekoliko bolj prikrita je zelo čustvena pripoved velikih slik o odraščanju, polnem dvomov, vprašanj mladostnika, lastnih občutkov krivde in obsojanj okolice. V slikah je čutiti bolečino, strah, dvom, nemoč, negotovost in usodnost. V tem, da vsak mladostnik doživlja vsaj posamezne elemente iz te zgodbe in da je vsak odrasel v svojem odraščanju kdaj občutil kaj podobnega, pa je univerzalnost slikarjeve pripovedi. To ni več le njegovo osebno doživetje, to je lahko zgodba vsakega izmed nas. In če to pripoved podoživimo z zaprtimi očmi, jo zagotovo še dolgo nosimo s seboj. ■ Denis Volk

Andrej Brumen Čop (Maribor, 1967) je leta 1995 končal študij slikarstva ter slikarsko specialko na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje. Leta 1997 je študiral slikarstvo kot gostujoči študent in štipendist češke vlade na praški likovni akademiji. Leta 2000 je kot štipendist Ministrstva za kulturo RS ustvarjal v newyorškem ateljeju in leta 2009 v Berlinu. Svoja dela je predstavil na številnih samostojnih ter skupinskih razstavah v Sloveniji in v tujini. Živi in dela v Ljubljani, od leta 2009 poučuje na Pedagoški fakulteti v Ljubljani kot docent za risanje in slikanje.

## Emir Krajišnik

# In between

risbe in skulpture

Galerija Herman Pečarič, Piran  
27. april–4. junij 2012  
Odprtje v četrtek, 26. aprila 2012, ob 19. uri

Vpiranski Galeriji Herman Pečarič se bo s prvo samostojno razstavo risb in skulptur na Primorskem predstavil Emir Krajišnik, akademski kipar, ki od leta 1991 živi na Švedskem. Rodil se je leta 1954 v Banja Luki, študiral je na Akademiji za likovno umetnost v Beogradu (od 1975 do 1980). Od leta 1999 se udeležuje mednarodnih kiparskih simpozijev (na primer v Cararri in Volterri v Italiji, v Gävlu na Švedskem), leta 2001 je sodeloval tudi na Formi vivi v Portorožu. Kot avtor številnih javnih skulptur se je uveljavil predvsem na Švedskem. V parku skulptur na polotoku Seča se nahaja njegova monumentalna plastika iz istrskega kamna *Adriatic Dream*. Je tudi soavtor skupinske skulpture, ki so jo udeleženci (še Carlos Monge in Matejka Belle) tu ustvarili ob 40. simpoziju

Forma viva Portorož. Na Švedskem je prejel več nagrad in priznanj, leta 2006 pa tudi nagrado na Mednarodnem slikarskem ex-temporu Piran. S samostojnimi razstavami se je predstavil na Švedskem, v Srbiji in v Franciji, od leta 1980 sodeluje na številnih skupinskih in mednarodnih razstavah. Živi in ustvarja v Köpingeru in pogosto obiskuje Piran.

Emir Krajišnik je večstranski likovnik: ob prepoznavnem kiparskem opusu je reprezentativen še njegov risarski opus, v likovno raziskovanje in izražanje ga izzovejo tudi uporaba sodobnih tehnologij ter prostorske inštalacije in avtorske postavitve v konkretno razstavišče. V intimnem interierju piranske galerije bomo predstavili izbor risb v tehniki barvnih tušev na papirju, ustvarjenih v zadnjih letih, ter izbor male plastike v marmorju in alabastru. Razstavljeni dela na dvodimenzionalnih površinah in tridimenzionalne kamnite forme dokazujejo avtorjevo nameru v doseganju skrajno intimne poetike, neobremenjene s sodasnimi smernicami. Bogate izkušnje, ki si jih je pridobil s šolanjem ter v več kot treh desetletjih eksperimentiranja in ustvarjanja v različnih likovnih medijih, vedenja in drugačne izkušnje, ki mu jih daje življenje v bistveno drugačnem civilizacijskem okolju, kjer živi zadnjih dvajset let, vplivajo na njegov zreli in avtorsko določljivi ustvarjalni cikel. Na videz preproste



in sproščeno spontane linije, ki prevladujejo v prefinjenih risarskih ekskurzijah, in kiparske forme, ki le asociativno dajejo slutiti navdih v realnem svetu, so prepoznavni elementi Krajišnikove razstave *In between*. Gledalcu pa dopuščajo različne mentalne interpretacije, različna emocionalna podoživetja, estetska vizualna in tudi najbolj neposredna haptična zaznavanja. ■ Nives Marvin





Aleksij Kobal  
**Nocturno**  
slike 2010-2012

Razstavišče Monfort Portorož  
Otvoritev: petek, 20. april 2012, ob 19. uri  
Razstava bo na ogled do 10. junija 2012

# Single

kolektivni projekt pod vodstvom Jaše

Galerija AplusA, Benetke  
23. marec-20. april 2012

Slovensko razstavišče v Benetkah izjemno uspešno in odmevno predstavlja kolektivni projekt SINGLE pod vodstvom slovenskega umetnika JAŠE, ki se vrača v Benetke – mesto, v katerem se je izoblikoval kot umetnik – z novo etapo svojega umetniškega raziskovanja.

Odprija instalacijskih in performativnih posegov od 23. marca dan za dnem na novo opredeljujejo razstaviščni prostor, njegov videz in njegovo funkcionalnost, vse do meja njegovih izraznih zmožnosti. Prostor Galerije A Plus A se tako preoblikuje v barvit tabor, v katerem potekajo koncerti, performansi in začasne instalacije, z ozadjem, ki ga ustvarja pokrajina ruševin iz kartona.

Pristanek JAŠE v prostoru Galerije A Plus A se zgodi v nekakšnem svetu-na-sredi med idejo kontrole in spontanosti. Umetnik in njegova skupina sodelavcev se lotevajo večpomenskega procesa maskiranja zidov galerije in se osredotočajo predvsem na iz tega nastale simultane situacije.

SINGLE raste in se razvija kot kakšen virusni sistem, sestavljen iz nehierarhičnih ravni

delovanja, odprtih za kakršen koli rezultat. Izhajajoč iz prisotnosti lesene modulne strukture – ki so jo umetniki ustvarili po vzoru velike lestve, da se povežeta dve nadstropji galerije – se projekt rojeva po zaslugi sistema razmerij, ki delujejo neodvisno od logičnih predpostavk razstavljanja. JAŠA in njegova skupina želijo ustvariti situacijo, ki bo zares vznemirljiva in



Foto: Arhiv AplusA



Foto: Arhiv AplusA

odprta in bo, izhajajoč iz svojega neposrednega konteksta in iz prisotnega občinstva, razvila pristop, sposoben odpirati umetniško sfero javnemu kontekstu. Umetniško ustvarjanje JAŠE – ki se osredotoča na medosebna razmerja ter na različne oblike izmenjav in vezi med delom umetnika in družbo, v kateri je njegovo delo ustvarjeno, zaznano in razstavljeno –

izstopa glede na čas in glede na vključevanje vseh, ki opazujejo nastajanje v razstaviščnem prostoru. Zato končni rezultat določa čas, ali bolje, doživljanje trajanja.

Kustos razstave je Španec Juan de Nieves (La Coruña, 1964), projekt poteka ob sodelovanju Občine Benetke – Odbora za mladinsko politiko in mir. ■

## Istrski sejem umetnosti Artexchange 5 Rovinj

Nekdanja tobačna tovarna Rovinj, 25.–28. maj 2012  
Odprija v petek, 25. maja 2012, ob 12. uri



Foto: Arhiv OGP

V organizaciji Muzeja sodobne umetnosti Istre iz Pulja (Muzeja suvremene umjetnosti Istre), s finančno podporo Istrske županije in Mesta Rovinj (Istarske županije in Grada Rovinj), bo konec maja v impozantnem prostoru nekdanje rovinjske tobačne tovarne tradicionalni, že jubilejni peti Artexchange Rovinj. Povabljene so prodajne galerije iz Hrvaške, Slovenije, Italije, Avstrije, Srbije ter Bosne in Hercegovine.

Obalne galerije Piran vsako leto sodelujejo kot edini javni zavod, predstavile bodo stvaritve treh avtorjev, ki so že razstavljali v naših razstaviščih: dela iz cikla *Gnezdenje v slanem blatu* primorskega slikarja Cveta Marsiča, žične skulpture in kaligrafske zapise mlade kiparke Katje Smerdu iz Strunjana in fotografije iz cikla *Bahia* slovenskega fotografa Oskarja Moleka, ki živi v Argentini. V času umetnostnega sejma organizatorji pripravljajo bogat spremljajoči program z različnimi prireditvami. ■ NM

Info: Dubravka Svetličić  
dubravka.svetlicic@rovinj.hr  
t.: 00385 99 211 65 71



**Zmago Jeraj**  
Brez naslova, 1986  
olje na platnu, 79 x 86 cm  
Zbirka Sodobna slovenska  
likovna umetnost po letu 1976

## Priprta Likovne vrata zbirke depoja Obalnih galerij



Slika zdaj postane prostor psihičnih vizij in manualnih ritmov, prostor razširjanja kromatične teksture k robu, micelična razrast segmentov podobitve; ko iz telesa slike hipoma privrejo najrazličnejše oblike, zasičene z gosto barvo, ki slikovno polje krči ali širi v neskončnost.

Slikarjeva naloga je vzpodbujanje napetosti slikovnega ekrana, da ne razpade v manualni kaos, v tisoče nevezanih detajlov in ravnin. Slikar zdaj slika »med stvarmi«, ki jih poveže v nekakšne palimpseste; z linijo, ki ne zanika figuralne forme, temveč jo razgradi do njenih temeljnih zasnutkov in zrnjenja. Pomembna sta le ritem in materija podobe, ter roka, ki v slikarskem plesu postavlja novo optično celoto. Iz slike vznikla nova figuralna danost, ki je posledica trenutnega občutja.

V teh delih se tako spet enkrat srečamo s čisto slikarsko izraznostjo in avtentičnimi likovnimi sredstvi, kjer ni pomemben teoretski in ideološki rez med figuralnostjo, figuro in abstrakcijo, temveč je bistvena poteza – gestualnost – in kromatična substanca. Slikar oblikuje prostor slike in s tem telo podobe z mrežo »neoznačevalnih črt«, z mikrometričnimi gibi ter senzitivnim »redom« poslikave, ki ni nikoli realistična, pripovedna, ilustrativna. ■ *Andrej Medved*

## Nagrada Valcellina Mednarodni natečaj sodobnega oblikovanja tekstilij



V italijanskem Maniagu, v deželi Furlanija-Juljska krajina, sta vizija širjenja kulture tekstilne tradicije in ambiciozna želja, da se njena aktualnost preverja tudi na širokem polju sodobne likovne umetnosti, našla v okvirih tekmovalne prireditve Premio Valcellina svojo idealno in lahko rečemo tudi zmagovito formulo. Širokopotezno zasnovan projekt je pod vodstvom zagnanih predstavnikov združenja *L'Associazione Le Arti Tessili* kmalu prerasel meje nacionalnega in v nekaj letih pridobil prestiž

svetovnih razsežnosti. Mednarodno tekmovanje je namenjeno populaciji mladih avtorjev iz različnih delov sveta, ki svoj umetniški potencial uresničujejo v tehnološko vedno bolj sofisticiranih možnostih vizualnega raziskovanja sfere sodobne tekstilne umetnosti. Iz leta v leto večje število udeležencev, ki v svojih sporočilno močnih podobah inovativno nadgrajujejo specifične zahteve izbranih materialov, ne dopušča več dvomov o pristnosti tovrstnega ustvarjanja in njegovem pomenu za prihodnost sodobne likovne umetnosti.

Tema letošnjega, osmega natečaja, je prepletanje in dialog med različnimi kulturami. Strokovna žirija je izmed številnih prijavljenih del iz različnih držav po svetu izbrala štiriindvajset del za razstavo. Podeljene bodo tri glavne denarne nagrade (prva nagrada znaša 1500 evrov) s štipendijami za študij in izpopolnjevanje na različnih likovnih akademijah v Italiji (Bologna, Rim, Milano). Razstava bo na ogled v *Museo dell'arte fabbrile e delle coltellerie* od 14. aprila do 13. maja 2012. Med številnimi pokrovitelji prireditve so tudi Obalne galerije Piran. ■ *M. B. J.*



*Zgodilo se je ... In memoriam Tone Lapajne, slike Genius loci Lera 2004–2009 v Casermi v Sečoveljskih solinah*



Foto: Arhiv OGP

*Štefan Turk, ilustracije v Galeriji Herman Pečarič*



Foto: Arhiv OGP

*Valentin Oman, slike iz zbirke Obalnih galerij v Galeriji Banke Koper*



Foto: Iztok Umer

*Andrej Brumen Čop, slike iz cikla Slepe miši v Galeriji Meduza v Kopru*



Foto: Arhiv OGP

*Otvoritev razstave Ottavio Missoni, mojster barv v Vetrinjskem dvoru v Mariboru, EPK 2012*



Foto: Arhiv OGP

**R**azstava *Ottavio Missoni, mojster barv* je izbralo Veleposlaništvo Republike Italije za otvoritveni dogodek italijanskih kulturnih prireditev v Mariboru 2012, v poklon bogati kulturni tradiciji manufakture na visoki ravni, cenjeni po vsem svetu. Gre za edinstveno blagovno znamko »Made in Italy«, ki simbolizira zgodbo o uspehu in je tesno povezana z vzhodnim Jadranom (znano je, da se je Missoni rodil v Dubrovniku in odraščal v Zadru). Razstava obsega tri sklope, v katerih je Missoni predstavljen kot Športnik, Umetnik in Stilist. Ob zasledovanju razvoja Missonijevih ikonografskih motivov in barvnega kalejdoskopa, bo obiskovalec postopoma odkrival izjemno kombinacijo talenta, discipline in strasti, ki umetniško ustvarjalnost pretvarjajo v prestižno blagovno znamko svetovnega slovesa. ■

